

προσοικοδομέω. οίκοδομω, κτίζω προσέτι, πρ. [τεῖχος], κτίζω ἔτερον τεῖχος, Θουκ. 2. 76. τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ [[θύραι]] προσοικοδόμησας.. μείζον μῆκος, οίκοδομήσας πρόσθετον μῆκος εἰς τὸ βωμὸν τῆς αγορᾶς, δηλ. αὐτῆσας τὸ μῆκος αὐτοῦ, ὁ αὐτ. 6. 54, πρό. Διον. 'Αλ. 1. 79· μεταφορ., διλλο τε εἶδος.. προσωκοδόμουν τὸ θυντόν, ἑρχημάτικον, ἐπλατον ὡσάντως, Πλάτ. Τίμ. 69C, πρό. 'Αριστ. Πρόβλ. 2. 2· πρ. πάθη μεγάλα τῇ λύπῃ Πλούτ. 2. 168A.

προσοικονομέομαι, ήμαρτημ. γραφ. ἀντὶ προσειχ., δὲ.

πρόσοικος, ον, ὁ πησίον οίκιων, συνορεύον, γειτονικός. Ἡρόδ. 1. 144, Θουκ. 24· ον πρόσοικος, οι γείτονες, αὐτόθι 7, κτλ. — ἐπὶ τόπων, πρόσοικος θάλαττα χώρα, γειτονικός, Πλάτ. Νόμ. 705A· τῇ πρ. τῆς Ἰταλίας [χώραν] Πλούτ. Φάδ. 2· τοὺς Δυκίνων πρ. διατ. 2. 421D.

προσοικωλῶ, οίκιων, ὁδύρωμαι ἐπὶ τινι, πάθει Ἰωσήπ. Ιουδ. Πόλ. 1. 17, 3, Διάβ. 4. 225.

πρόσοισισμα, τό = τὸ προσφερόμενον, διπερ παρέχεται εἰς τινα, τροφή, ὡς τὸ προσφορά, Ἰππ. 421. 1, 422. 20.

πρόσοισιστός, α, ον, ὅμη. ἐπιθ. τοῦ προσφέρω, οὐ προσοιστός οἱδος πόρς διλλω, ως ἄξιον προσεγχήναι καὶ ἀλλον τρὸς ἀλλω, Εὐρ. 'Εκ. 394· πρόσοισιστός στέφανος, προσκομιστός, 'Ἀλεξις ἐν 'Φιλόσω. 1. 2) πρόσοισιτόν, προσκομιστόν, 'Ἀριστορ. Θεσρ. 1132, Πλάτ. Φιλ. 272A, κτλ. 3) πρέπει τις νὰ βάλῃ εἰς πράξιν, νὰ μεταχειρισθῇ γυμνάσια 'Αριστ. Πολιτ. ΙΙ. (προσφέρωμα), δεῖ προσφέρεσθαι (ἐπὶ τροφῆς ἢ φαρμάκου), Ἰππ. π. Διάβ. 'Οξ. 383.

προσοιχομαι, ἀποθ., προσέρχομαι, πλησιάζω εἰς τινα τόπον, Πινδ. Π. 6. 4.

προσοικέλλω ναῦν, βίπτω πλοῖον ἔχω εἰς τὴν ἱηράν, Δουκ. περὶ Ἀληθ. Ιστ. 2. 2, Διώ.ος Κ. 'Αποσπ. 3 Στιυ. 2) ἀποθ., ἐπὶ τοῦ πλοίου, πίπτω ἔχω, Δουκ. Τίμ. 3· μεταρ., πρ. χρόνῳ 'Αρετ. περὶ Αἰτ. Χρον. Παθ. 2. 10. — Παρὰ Σιοθ. 409. 9, ὁ Rhinik. διορθὼς ποτοπετλλω.

προσοιοφύρομαι [ū], ἀποθ., προσκλαλομαι, λέγω τὸ παράπονά μου πρὸς τινα, Δατ. αρρόταρε, προσοιοφύρασθαι τινι Θουκ. 8. 66· πρ. διλλήλοις Πλούτ. Κιν. 47.

προσοδάλλος, ον, ικανῶς διμάλος, Διογέν. 1. 65.

προσομαρτέω, συνοδεύω, παραχολουθῶ, ὑπάγω μετά τινος, τινι Θέογν. 609.

προσομετλέω, συναναστρέψομαι μετά τινος, ζῶ ἡ διαμένων μετά τινος, συνομιλῶ, τινι Θέογν. 31, Εὐρ. Μήδ. 1085, 'Αποσπ. 889, Πλάτ. Γοργ. 502E· πρὸς τινα Σεν. 'Ελ. 1. 1, 30· τὰ ἴδια προσομιλούντες Θουκ. 2. 37· πρ. διὰ χάριτος Πλάτ. Σοφιστ. 2. 2E· 2) πρ. γυναικι, συνέρχομαι αὐτῇ, Ἡλίδ. 4. 8, πρό. Λουκ. 'Ερωτ. 17.

III. διαιμέναν τινι τόπῳ, συνηνάζω, διαιτρίων πουν, ποτὶ πέτρῃ Θέογν. 216, πρό. 'Ἀλκίφρ. 1. 14· οἴνος ἀέρι πρ., εἶναι ἐκτενεμένος εἰς..., Γεωπ. III. μετά δοτ. πράγματ., ἔρχομαι εἰς συναφν πρός τι, πέρρο δ' οὐ προσωμιλῆσσος πω, δὲν ἥδον εἰς στενὴ σχέσιν μὲν τὴν περαν, δὲν ἔχω πειραν πράγματος τινος εἰστει, Σοφ. Τρ. 591· προσομιλεῖν τῷ πολέμῳ, ἀσχολεῖσθαι, Θουκ. 1. 122· γυμναστική προσομιλοῦνται, καταγινόμενον, Πλάτ. Τίμ. 88C· μεταφορ., ὑβρει πρ. διατ. ἐν Φαιδρ. 250E.

προσομετλησις, εως, ἡ, τὸ προσομιλεῖν, διμιλία πρὸς τινα, συναναστροφή, σχέσις, Κλήμ. 120.

προσομετλησις, ἡ, ὁν, ὁ ἐπιτήδεος εἰς συναναστροφήν μετ' ἄλλων ἡ -κή (ἐκπατακούμ. τέχνη), ἡ τέχνη τοῦ προσομιλεῖν, Πλάτ. Σοφιστ. 222C.

προσομετλία, ἡ = προσομετλησις, 'Αρεται. 'Οξ. Νόμ. Θεραπειαν. 1. 1. 'Ἀλεξ. 'Αγρ. Πρόβλ. 1. 115.

προσομένυμε, διμών προσέτι, Σεν. 'Δύ. 2. 2, Πλούτ. 2. 223B.

προσομοιάζω, είμαι προσδομος, διμος πρὸς τι, Γεωπ. 2. 21. 6.

προσομοιοεος, ον, ὡσάντως α, ον, Στράβ. 165· σχεδὸν διμοιο, ποιον διμοιο, τινι τι Διογ. Λ. 7. 40

2) γίνομαι διμοιο, διμοιάζω, τὴν σύνεσιν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκήν δὲ δράκοντι Δημ. 1398. 24· ἐν τῷ παθ. πρκμ., προσωμοιωθεῖσθαι Πολο. Θ'. 131.

προσομοιόγων, διμοιογῶ προσέτι, τινι τι Πλάτ. Γοργ. 461B. παραδέχομαι ἡ διμοιογῶ τι, 'Ανδοκ. 3. 17· ἀναγωρίω προσέτι, δει τὸ δέλιον, διμοιογῶ καὶ τούτῳ προσομοιογῆσαι τριακοσίας δραχμάς 'Ισοχρ. 366D, πρό. Δημ. 826 ἐν τέλ. — μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ. παραδέχομαι ὡσάντως δει..., Πλάτ. Σοφιστ. 248D, Δημ. 1179. 17. — Παθ., παλαιδι καὶ λίαν προσωμοιογήμενα Αισχιν. 61. 12· ἐκ τῶν προσωμοιογήμενων Πλάτ. Θεατ. 159C.

2) προσιχνούμαι περαιτέρω, μετ' ἀπαρ. μέλλ., Δημ. 1284. 17. 3) ὑποχωρῶ, παραδίδομαι, Σεν. 'Δύ. 7. 4, 24.

προσομοιογία, ἡ, περαιτέρω διμοιογία, Δημ. 1007. 7.

προσομόργνυμε, σπογγίζω τι ἐπὶ τινος ἀλλου, μεταδίω, τινὶ τι θέριστ. 284D· οὔτες ἐν τῷ μέσ. τύπω, Πλούτ. Κεάσος. 2.

προσαδικούρος, ον, ιων. ἀντὶ προσόμορος, (διπερ δὲν ἀπαντᾷ), ὡς τὸ πρόσουρος, γειτνιάζων, παρακείμενος, γειτονικός, τινὶ Ηρόδ. 4. 173.

προσανειδίζω, δινειδίζω προσέτι, ἀναφέρω ὡς ὅνειδος προσέτι, τι Σχάδ. εἰς 'Αριστοφ. Σφ. 664· πρ. ὡς . . . 'Ιωσήπ. 'Ιούδ. Ηδό. 2. 2, 5. — Παθ., αὐτόθι 2. 16, 4 (σ. 191 Η.νεις).

προσονμάζω, καλῶ μέ τι δυνατα, πρ. θεούς, δίδω εἰς αὐτοὺς τὸ δυνατον θεον, 'Ηρόδ. 5. 25· αἰθέρα πρ. τὸν ἀνωτάτω τόπον 'Αριστ. Κατηγ. 1. 3, 13· διν 'Αρραφέλειον καὶ Γαιηήχον προσονμάζομεν Πλούτ. Θησ. ἐν τέλ. — Διόλ. παθ., προσονμάζεσθαι εὑργέτας Συλλ. 'Επιγρ. 3524. 8.

προσονμάζειν, η, τὸ προσονμάζειν, ὄνομασία, δυνατα, Διογ. Λ. 7. 20. Αιδό. προσονμάζειν, Συλλ. 'Επιγρ. 3524. 17.

προσοπάτζω, Δωρ. ποτοπετ., ποιητ. ἀντὶ προσοράς, Νόσος εἰς 'Ανθ. Π. 6. 353.

προσοπάτεον, φίματ. ἐπίθετ. τοῦ προσορᾶ, δεῖ προσορᾶν, τι 'Ιππ. 7. 6.

προσοπάτλλω, παρατηρω μετὰ προσρχῆς, ἀτενῶς, Δωρ. ποτοπετλλω, ἔδει ἐν λ. προσοκέλλω.

προσοράρω, μέλλ. ὄφοιμας. Δωρ. παθόρημις Θεόρχ. 6. 22, ἀπάρεμφ. ποδορήμην 'Ανθ. Π. 9. 604. — Προσοράπειπω, παρατηρω, θεώμαι, Μίλερημ. 1. 8, Σφρ. 'Αντ. 764, 'Ηλ. 381, Πλάτ. Φαῖρ. 250E· προσορώσα δόμοισι βλάβαν Σοφ. Τρ. 842· πρό. ἀρρ. προσείδελνον — οὕτω καὶ ἐν τῷ μέσῳ τύπω, προσορωμένα Σοφ. Ο. Κ. 244 (λυρ.).

προσοργίζομαι, Παθητ., δργίζομαι ἐναντίον τινός, Πλούτ. 2. 13D, 'Ιωσήπ. 'Ιούδ. Πόλ. 2. 14, 6.

προσορέγω, ἐπίτειν τὴν κεῖρα καὶ προσφέρω τι εἰς τινα, θεῖσαι καὶ ἡμῖν προσώργεν Κράτητος 'Επιστ. 22. — Παθητ., ὡς τὸ προσοειδεῖσθαι, Schweigh εἰς 'Ηρόδ. 7. 6.

προσορέω, (ὅρος) συνορεύω, γειτνιάζω, μετὰ δοτικ., Πολύ. 10. 41, 4, 22. 5, 14.

προσορόθρος, ον, δ πρὸς τὸν δρόμον, κατὰ τὴν πρώιναν, Δωρ. τὸ πρότορθρον, ὡς ἐπίρρ. Θεόρχ. 5. 126· πρό. προσείπερος, προσείδων.

προσορείω, περικλείωντα εἰς τὴν δράτος, Στράβ. 189, Διόδ. 2. 3, Συλλ. 'Επιγρ. 3137. 101 (ἐν τῷ παθ.)· Μέσ., προσείτω εἰς τὴν ἑξουσιαν μου, τὴν γῆν πρ. τῇ σφετέρᾳ Παισ. 2. 36, 5 — ἐν Εὐρ. I. A. 1151, ὁ Scaliger διώρωσε: προσουδίσας πέδω. 2) δρίζω προσέτι, χρόνον πένθους διλγίον Πλούτ. Λυκοῦργ. 27. — Μέσ., δρίζω προσέτι, 'Αριστ. Φυσ. 8. 1, 19, Ρητ. 3. 5, 4. 3) Μέσ., ὡσάντως ὡς 'Αττ. δικαινίας δρός, προσωρίσατο τὴν οἰκλαν δισχιλίων, ἐσημείωσε τὴν οἰκλαν του προσέτι διὰ λιθώνων σημείων (ἴδε δρός II) διὰ τὸ ποσόν 2000 δραχμών, δηλ. ἐκ νέου ἔθηκεν εἰς ὑποθήκην διὰ τὸ ποσόν τούτο, Δημ. 877. 7. 4) ομέταθ, συνορεύω, κεῖται πλησίον, τῇ Συρίᾳ Διόδ. 2. 50.

προσοριμάω, μετεαθ., δρώμα πρὸς τινα, η τι, διάφ. γραφ. ἀντὶ προσοριμάω, Σεν. Κύρ. 1. 4, 21.

προσοριμέω, προσοριμέσθαι, ἀγκυροβολῶ, τόπω πολύ. 10. 42, 1 Schweigh.

προσοριμίζω, φέρω πλοῖον τι εἰς ἀγκυροβολίαν η πλησίον, Κνίδοι προσοριμίσαι [έξυπα]. τὴν ναῦν] Δουκ. 'Ερωτ. 11· οὕτω, πρ. τοῖς αιγιαλοῖς Ιάμελ. ἐν Βίλ. Πνθ. 3· — ἐν χρήσει παρὰ τοῖς δοκίμοις συγγραφεῖσιν ἐν τῷ μέσῳ τύπω, ἀγκυροβολῶ πλησίον τόπον τινός, έτα τὰς νέας πρὸς τὴν νήσον προσοριμίζεσθαι 'Ηρόδ. 6. 97· πρὸς τούτους (δηλ. τοὺς λιμένας) μὴ προσοριμίου Δημ. 795. 15· ποιού σύντομον προσοριμούμεθα; δ αὐτ. 52. 28· προσοριμούμενος τῇ Σαμοθράκῃ Πλούτ. Αἰμίλ. 26· οὕτω παρὰ μεταγεν. ἐν τῷ παθ., προσοριμούθεις τῷ αιγιαλῷ 'Αρρ. 'Αν. 6. 20· τῇ Νάξῳ προσωριμίσθη Αἰδ. Παισ. 'Ιστ. 8. 5, πρό. Ειαγγ. κ. Μάρκ. 5, 53· — μεταφορ., πρ. τοῖς μύθοις Φιλόσ. 717.

προσορμίτεις, εως, τὸ προσορμίζεσθαι η ἀγκυροβολεῖν, Θουκ. 4. 10, Συνέσ. 272.

προσορμίσω, δ, τόπος προσορμίσεως, ἀγκυροβολίας, Στράβ. 666· — προσορμίστηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, 'Ησυχ. ἐν λέξ. ἐπτήνιον.

προσόρορος, ον, ηδε προσονυμός.

προσορμίσθεις, εως, τὸ προσορμίζεσθαι η ἀγκυροβολεῖν, Θουκ.

προσορμίσθηριον, προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, 'Ησυχ. ἐν λέξ. προσόρορος.

προσορμίσθηριον, ον, προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, Στράβ. 666· — προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, 'Ησυχ. ἐν λέξ. προσόρορος.

προσορμίσθηριον, ον, προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, Στράβ. 666· — προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, 'Ησυχ. ἐν λέξ. προσόρορος.

προσορμίσθηριον, ον, προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, Στράβ. 666· — προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, 'Ησυχ. ἐν λέξ. προσόρορος.

προσορμίσθηριον, ον, προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, Στράβ. 666· — προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, 'Ησυχ. ἐν λέξ. προσόρορος.

προσορμίσθηριον, ον, προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, Στράβ. 666· — προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, 'Ησυχ. ἐν λέξ. προσόρορος.

προσορμίσθηριον, ον, προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, Στράβ. 666· — προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, 'Ησυχ. ἐν λέξ. προσόρορος.

προσορμίσθηριον, ον, προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, Στράβ. 666· — προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, 'Ησυχ. ἐν λέξ. προσόρορος.

προσορμίσθηριον, ον, προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, Στράβ. 666· — προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, 'Ησυχ. ἐν λέξ. προσόρορος.

προσορμίσθηριον, ον, προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, Στράβ. 666· — προσορμίσθηριον, τό, τόπος ἀγκυροβολίας, 'Ησυχ. ἐν λέξ. προσόρορος.

προσουρέω, παταρέω, καταρρέω πλησίον η ἐπὶ τινος, προσεούρουν τινι Δημ. 1257. 18, πρό. 'Αριστ. περι Θαυμασ. 146, Θεορρ.